

خوښ نه وه يهك به ماڼۍ نې ټټه له و سا له نه هډه گرم ... دلشاد كاوانې

“ماڼۍ ټټه له و سا له نه هډه گرم. جوانتر له وي كې هېڅ
د نووسرته وو: ”

دلشاد كاوانې چيپ كنووس

دوا ئه وهی د ستم دا یې خوښندنه وې ماڼۍ ټټه له و سا له نه
هډه گرم، نه متوانی وېک چندها کتبی تر تیا به خوښندنه وې و
چټکۍ خوی به سړیدا تپېم، چونکې ئې و ماڼۍ به من جگای
سرنج و چټکۍ تایید ته تر بوو، وونتر بهم وېک یېکک له کتبه
جوان و سرنج اکشکان دته هژمار، کې خوښنر ناچار دکات دواي
خوښندنه وې هېست بکات شته کی تازې و وانې یې کی نو له ژیان فېر
بووبت و به تایید ته له بواړی کتبه سازیدا، پوستر بگوتر نارام
محمد تا بهی جوانووس و ورد، به دیقت و به سلیقه ده نووس، وېک
چېن تېنانت به شک له نووسرې گورې و دیارکانی کوردی کشته
نوسی کوردیان هې به بهم دتوانم بهم نارام چېن جوانووس
ئاو اش با یې له پاکنووس و نووسکی به غل و غلش و کوردی زانکی
باش.

به یې شه نووسر هر له تایتې و ناوونیشانی ماڼۍ کیدا دت و
شته کی جیاوازمان پدې ټټه له و سا له نه هډه گرم، کې له واقع
هیچ کس ناتوانه ټټه له سا کانی تېمهی لابرېت و قددری ژیان
بگوت. بهم نووسر زېر جوان و لزانان هر له دسټپکی
ماڼۍ کدا له خوښنر دگډینه، کې هه و گډر کی ته قددر
ناخشه کان و ووداو نه خوزراو کان و بازار و چرمس ریدکان،
جار کتر له گای نووسین و چيپ کی ژیان دگوت و هه موو
ناخشیپ کانی ژیان د خاتې وو تا تاکی کورد له قددری شووم و
ناخش دوور خاتې و، ئویش له باس کردنی بازار کانی خانه واد یېک
دست پدکات و بوونی خزانکی هه تېا و هه م نا تېا، تېا به
خشیوستی و خون بینین به جوانیپ کانی ژیان و نا تېا به هې
ئاو زی و بازار قوسه کانی ژیان و نه گبه تی و ترس و نه داری و
برگه نه گرتنی سخته کان و کشانې مینه تیپ کان.

نېم ماڼۍ پې له گډی د روونی و درخستې بازار شاراو کانی
مرف و هنده جوان له گای نوستالیزای کار کتری ماڼۍ ک

دې مان گڼنځته وې بې کڼنځه کاني منداي، و سړک وتني ځان مان کي له وه دايې کي نووسه ر وا له خوښه د کات کي خي بخاته جگاي کارکته ري سړکي ځان مان کي، ياخود بې ووکي ته له زانانې نازاري زريني شکستي پروردې منداي تاكي کورد باس د کات و دځي: څرک مام ستايېک له م توو بوو، ئو ویش گوتي: سړ خ ته بې قرت زړ شت شارد ته وې، بې گو ناگريت! ئم کاردان ووکي د رووني زړ خراپي بې درووست کردم. دواي ئو وو داو له گڼ پېنج قوتابي بې شې هاتم. پېان اد بواردم و جنه ويان پېم د دا دواتر نووسه ئم م شي بې زياد د کات و دځي: د گوتريت قس يک د توان ته ئا استي ثيانت بگڼت. لير نووسه زړ ورد د وانه، تېنيا بې وشي ((د گوتريت)) کي بې ئم پېگرافه زياد د کات و ئم ش زيتي نووسه و بې وريايي مام کړننيي ته له گڼ با ب ته کي، واتې نووسه ناي وو بې ته و تېنيا وش رېز بکات، بې کو گه رکيه تي باو بې خوښه به نه کي خي بې ته واوي ادستي له م و سړ زړ نشتي کي م گه نه کات، هر چي ند ئم بې کاريگه ريش نا بې.

هنگه قس کړدن و نووسين له سړ با ب ته ئد بېي کان بې تايېت ځان مان هڼد ئاسان نه بې، ياخود بې ووکي تر ه س نگاندن بې ئو دق و نووسينا نې کي وکي شا کارکي جوان د نووسه وې پې بې ته له و سواسي و دوودې. بې بې منيش ئاسان نيې پېنج بې م سړ کي له و ئو وې ناوي د نېن کي و کي سري ياخود بې ديو باو کي کي دځي خنې پېز تف و نه گ تيف هر چي ند بې ديدگاي من ځنې وکو خي ځنې يې، بينينې بې چاوکي جياواز تر، بې بې ئو وې منيش د رباري ځان مانې څرک له و سا نه هڼد گرم د نووسم هنگه تېنيا بې چونکي جياواز بې له دونيا بيني من بې دق کي له گڼل دونيا بيني نووسه يا خود هر له بند چي دا ئو وې ئو استر بې، بې م من هر وا ها تووم ئو د نووسم کي خي م باو م پېي تي.

ئو وې بې من جگاي هڼو سته کړدن بوو، نووسه له بې شي (۱۳) لاپې (۲۷) دځي: زياتر له خواي ئاسمان کان توور د بووين. لېر نووسه يکسړ ئم دق ي له (رب السماوات) ي قورئان و رگرتوو. چونې له کورديدا تېنيا خوا بې کار دت يان گړ باسي خوا بکي دځي ن خوا له ئاسمان نه وکي له ئاسمان کان، بې م جېر ش له دق قورئان کي ش هڼي ته د کي وې چونکي له قورئان له پا (رب السماوات) است وځ له ز ربه ي شو نه کان (رب السماوات و الارض) ياخود (رب السماوات و رب العرش العظيم) و اتا خواي ز وي و ئاسمان کان نه وکي بې تېنيا خوا خواي ئاسمان بې بې کو هي ز ویش بې بې ديدگاي من نووسه بې گوتبايې (زياتر له خواي ئاسمان توو د بووين) جوانتر د بوو. ئيجا له له بې شي (۱۸) لاپې (۳۳) نووسه له بې ئار قې ئار ق بې

کار دښت، هرچې نډه وشو کي له ټووي وشو ئيدې مهوه زه تر ټواو
بېام له بهر ټووي ئېم وشي عارقي مان هي، واتې مې و
خواردن ټووي ټلکھول، له زېربې شوې نيش له بهر نه بووني پيتي ع له
کوردي به هم مان عارقي دښت ټارقي، بېي بېي اي من جوانتر دې بوو
که بې ټارقي ئېم ټنېا به ئېم ټمانې نيې بېکو به زېربېي
نووسه رانه که چېرې گڼې بکرت له نهوان ئېم دوو وشي.

هر روځها له بېشي (۲۰) لاپېسې (۳۷) دکتېر چېرې د ټشيېي کي
هېناو گوتې...) لېرې نووسېر نه ټوانيوې يان نه يووستووې خي له
وشي عرې بېکې رزگار بکات، چونکې مادام ناوي دکتري هېناو زېر
ناسان بوو بينووسيېا: دکتېر چېرې د، وښي کي تيشکي هېناو
گوتې...) بېمېش هم دې بوو به کوردي و هم خوښ ريش ديزاني
مې بېستي وښي تيشکي پزيشکيې. هر روځها له هم مان لاپېسې نووسېر به
ديدگاي من زياد له پېوست دچېرې نه و وېسفې زانستېي کان ئېمېش به
خوښېر ټزېک پېووکښېرې، نووسېر خېشي هېست بېمې دېکات، بېي له
بېشي (۲۱) له گېي کارکېري سېرکي دښت: باوکم گوتې:.....
ټگرېنا تاقې تي گوگرتنم له حېکايېت نه ماوې، تکادېکم. هرچېرې د
ئېم بېسېر نووسېر دا ټنې پېوې بېام به بېچووني من نه بووني
باشتر بوو. به بڼې ما زانستېي کان سېبارت به نه خېشيې
بايلې ژيې کاني مرقې ئېم کاري من نيې لېشي نازانم ټايې ئېم
تاچېرې د بڼې مې کي زانستې هېي که دښت: پېکې نين به ماوې دې تا
پانزې خوولې، دې بېرې هېي سووتاندي ټېرېي کي زېري کالېري، وزېي
ټېم خواردنېک به سې کاترېمېر دې بېرې سفر. لېرې پېوستې نووسېر به
ټېواوي پېشتي به بڼې مې زانستې پزيشکي بېستېت، گېر نا به اي من
گېر ټنېا وېک خېي و فانتازيا بېکي ټدې بې ووت، دوور له بڼې ما
و پېچېوانې زانستې پزيشکي بايلې ژي بېکاري بردېت ئېم هېي کي
زېرې.

دواتر نووسېر زېر به جواني دېت و داهېنان له هونېري گېي ټنهوې
نامه دا دهکات که پېشووتر من ئېم ټکېهېم له هېچ نووسېرکي تر
نه بيننوه، هر چېرې له لاي زېرېک له چيرېک نووس و ټمان نووسان
سېرجهم ټگې شاز و تايېت و جيا جيا کانيان به کار بردووه، بهام
ټهوې ټارام محمد له هموويان جيا دهکاتوه ټگېهېکي پېنهان و
ساده که ټژانه نامه کان له گې سېرنشېنه کان ده ووات به ټهوې
کېسېش دېرک بهم شوېنه بهرېت ټهويش ژېر کوشني ټېرې مېلې دهست
نېشان کردووه. به تايېه تي کاتې سېليم باوکي سېفين نامه يېک له ژېر
کوشني ټهو ټېرې مېلې له ده د زېر ټهوه، که خېي کې شاوه به گېلېه يېک و
خواهني نامه که مردووه و به د زېر ټهوه ئېم نامه يېه سېر له بهري
ژياني که سېکي ټاسايي کاسېکار ده گېي ټېرې به که سېکي خېه با تگې و کورد

پهروهه. به استی نووسهر لهره خوهر تووشی شکه دهکات و دهیخاته
بهردهم پرسکی گهورهوه ئهمهش نیشانهی ئهوهیه که ئهم ٲٲمانه ٲٲه
له ئهفراندن و دهقکی زیندووه.

هر چه ند نووسەر له بهشی پـشوو تر زـر به جوانی باس له شاردنه وهی
 نامه دهکات، له ژـر کوشنی ئـتـمـبـلـل که وهـک کارـکی ـــکـخـسـتـنی نهـئـی
 نـو شار به کار دههات، بهـام له بهشی (39) و لاپهـه (61) ئاسایی
 نییه کاتـ نووسەر دهـ: پـشـتـریش دهیان نامه و بهـگـه نامه ی له ناو
 کوشنیی سه یاره دـزیبووه وه. نهـئـی سهیر له بهشـکی نامه کـاندا
 هه بوون. لـره نووسەر باس له دـزینه وهی دهیان نامه و بهـگـه نامه
 دهکات، بهـام دواتر به تهواوی تهـرکیز دهخاته سهـر نامه کان، که ـــی
 تـدهـچـ نامه کان تا سهـت نامه بـچـت، بهـام ئایه ئهـمه ـــی تـدهـچـت
 که ئهـم ههـموو نامه یه به ـــکـهـوت بخه نه ناو کوشنی ئـتـمـبـلـل و دواتر
 له بیریان بـچـت یان لـیان بکهوـت، چونکه نووسەر خـی
 دهـت: ئـتـمـبـلـل ههـبووه چوار دهستی کردووه، بهـام هـشتا نامه کان
 به سهلامه تی گه یشتونه ته دهستی باوکم. کهوته ئهـمه ـــکـهـوتـکی ـــوـته
 و په یوه ندی به رـکـخـستن و شانه ی نهـئـیه وه نییه، بـ گواسته نه وهی
 نامه کان و گه یشتن به دهستی سه لیم، بـیه ژماره ی نامه کان زیاد له
 پـوـستن و دهـکرـ نووسەر بـ: پـشـتـریش دهیان بهـگـه نامه و چهـند
 نامه یه کی له ناو کوشنیی سه یاره دـزیبووه وه. نهـئـی سهیر له بهشـکی
 نامه کـاندا ههـبوون. بهـمهـش زـر جوانتر دهـبوو.

دواتر نووسهر دټ و له لاپه ه (55) بهشي (33) باسي بازرگاني شار
دهكات و له و به نه نقهست ياخود به ب ويستوو و ناگايي بازرگاني
شار به ترسندك ده ناسند و ده: نه گهر چي ز ربه ي بازرگانه كان
ترسند كن، به ام نه و نه ده ترسا. به پ نه وه ي كه نووسهر باسي
ووداو كي ش شگري گهل ك دهكات و به تايبه تي ووداو ه كان له شاري
هه ول ر وو ده دن، به يه به ترسندك ناساندني ز ربه ي چيند كي
ك مه گه گهر كه م نه يه كش بازرگان بن، من به ه واي نابينم و وه ك
ت مه ت به خشينه وه يه ك د ته بهرچاو ز ر ئاسايي بوو كه ب: ز به ي
بازرگانه كان ب ويدژانن. چونكه استهوخ مامه ه له گه قووتي خه ك
ده كهن به ام ترس و نه ترسان شت كي خوديه رهنگه ز ر بازرگانيش
هه بوو ب خاوهن هه و است بوون و پيتاك و پاره و كهل و پهلان ب
ش ش د نار د و به هر ئاشكرا بوون ك مليون دهچووه بهر په تي
س داره.

پاشان نووسەر له لاپه (129) ی بهشی (82) ده: نازانم لهگه ئه و دهخدا ئه مه بئیش بووین، کهس جگهری نه ده که ی، بازار شه و ابوو. منیش نازانم نووسەر ئه و ((نازانم)) ی به له و شه نه دانه وه چونکه لهگه ئه م دهقه ناگونج به کهو پرسیاریش لای خو ئه ر دروستده کات

ئايە گەر خۇدى كارەكتەرەكە خۇي نەزان ئايە بى كار بووہ يان نا ئەك دەزان؟ بىيە ەنگە ئەمەي بە مەبەستكى تر بەكار ەئنا بى و ەئەي خا بەندىش بووب، چونكە تەنيا يەك فاریزه لہ وانەيە گرفتەكەي چارەسەر بکردبووایە.

نووسەر لە شوئەكدا زەر بە جوانى پەيامكى لە گای گائەوہى سەفین سەبارەت بە نامەكانى باوكى كە چەن لە دوانامەكانیدا باوكى ووشەي پاەوان لە بىرەوہرى نامەكانیدا بەئەي ترس لە ئۆم دەسەتتەوہ، كەچى كوہەكەي لە خەمى بە پاەوان ناساندنى باوكىيەتى و لە ەوہمى شەش بووندا گىرى خواردەوہ، بەئام باوكى ەەر لە سەرەتادا لەوہتەگشتووہ شەش بى پاەوانەكان ما ئىيە، بەكو ترسەك و بەدەسەتەكان لى دەخەن. بىيە نووسەر لە ئوان دوو نەوہ دوو بەرەي جياوازدا دەرەنجامەكان مژوويانە دەخاتە وو دەتوانم بۆم پەويستە ((مەنى ئۆزەك لى و سا ئان ەئەدەگرم)) بە تايبەتى وەك بەشەكى مژوووى دواي ئاپەين بخرتە ئەرشیفى نەتەوہيەوہ. چونكە ئارام محمد زەر بە دىقەت و بە بەرپرسيارىيەوہ ەئساوہ مژوووى شەش لە سا ئانى 1989 تاكو سا ئى 1992 زەر بە جوانى و وەك خۇي ئەو لايەنەئەي مژوونووسان و ئۆنامەنووس و لەكەئەران لايان لەنەكردتەوہ ئارام محمد توانىوہيەتى لە مەنى ئۆزەك لى و سا ئان ەئەدەگرم بى مژوو وەك خۇي بخاتە وو.

جگە لەمەش رەنگە من نەمتوانىب ەقى تەواوم بە لايەنە جوانەكانى ئۆمانەكە دابەت و ەئەبەتە لە ژياندا ەيچ بوونەك بى كەمو كوئى ئىيە، بەئام بەئاستى تەكنىك و گائەوہ و گەئەوہى كەتايى بى سەرتا لەو ئۆماندا ەونەرەكى جوانى چىئەكنووسى و نووسىنەكى بى ھاوتايە و دەكر بۆن ئارام محمد لە ((مەنى ئۆزەك لى و سا ئان ەئەدەگرم)) چكەي خۇي وەرگرتووہ.